

Sygn. akt III RC 298/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący sędzia Agnieszka Proć

Protokolant st. sekr.sądowy Martyna Hałat

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2019 roku w Olkuszu

na rozprawie

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko W. S.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego W. S. PESEL (...) na rzecz powódki D. S. PESEL (...) alimenty w wysokości po 1330,00 zł (tysiąc trzysta trzydzieści złotych) miesięcznie, płatne do jej rąk do dnia 15 - go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 05 listopada 2019 roku - a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach wydanym dnia 30 kwietnia 2009 r., sygn. akt III RC 208/04, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach wydanym dnia 22 września 2009 r., sygn. akt III Ca 850/09;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. wyrokowi w pkt. I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego W. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Olkuszu kwotę 200,00 złotych (dwieście złotych) tytułem należnych kosztów sądowych.

/ sędzia Agnieszka Proć/

Sygn. akt III RC 298/19

UZASADNIENIE

wyroku wydanego dnia 30 grudnia 2019r.

Powódka D. S. w pozwie złożonym dnia 15 października 2019r. wniosła o podwyższenie alimentów z kwoty 1000 zł do kwoty 1700 zł płatnych na jej rzecz przez pozwanego W. S. oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania powódka podała, że strony są byłymi małżonkami. Rozwód został orzeczony z winy pozwanego. Po stronie powódki doszło do pogorszenia sytuacji majątkowej, natomiast świadczenie emerytalne pozwanego wzrosło.

Pozwany W. S. w odpowiedzi na pozew z dnia 15 listopada 2019r. i dalszej części postępowania wniósł o oddalenie powództwa w całości, powołując się na swoją trudną sytuację materialną i zły stan zdrowia. Nadto podniósł, że nie jest winny rozkładu małżeństwa, a powódka chce wyłudzić od niego pieniądze.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach wydanym dnia 22 września 2009r. w sprawie III Ca 850/09, zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 30 kwietnia 2009r., sygn. akt III RC 208/04 zasądzone zostały od pozwanego na rzecz powódki alimenty w wysokości po 1000 zł miesięcznie. Powódka mieszkała wówczas z matką i wspólnie ponosiły koszty utrzymania domu, powódka uzyskiwała emeryturę w wysokości 521,47 zł, a jej matka w kwocie 1000 zł. Świadczenie emerytalne pozwanego wynosiło 2865zł.

W. S. i D. S. zawarli związek małżeński dnia 24 lipca 1971r, który to związek został rozwiązany przez rozwód z winy W. S. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach wydanym dnia 26 listopada 2013r, sygn. akt V ACa 316/13, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 23 stycznia 2013r., sygn. akt XII RC 318/12.

W sprawie III RC 150/10 wyrokiem tut. Sądu wydanym dnia 14 września 2011r. oddalone zostało powództwo W. S. o obniżenie alimentów.

Dowód: akta w/w spraw: XII RC 318/12, III RC 208/04 i III RC 150/10.

Powódka mieszka w starym, około 100-letnim, wymagającym kompletnego remontu domu położonym w B. (zajmuje jeden pokój z kuchnią). Dokumentacja zdjęciowa budynku znajduje się w aktach w/w spraw. Wcześniej mieszkała tam również matka powódki (która zmarła w 2013r.), a z którą dzieliła koszty utrzymania domu. Teraz ponosi je samodzielnie, co wpłynęło na pogorszenie jej sytuacji materialnej. Nie stać jej na remont domu, który poprawiłby jej warunki egzystencji i spowodował zmniejszenie wydatków na jego ogrzewanie (wymiana okien, dachu).

Od lat toczy się pomiędzy stronami w Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach (sygn. akt I Nsm 302/14) sprawa o podział majątku dorobkowego w skład którego wchodzi wspólny dom położony w P.. W domu tym zamieszkuje samotnie pozwany, to on ponosi w całości koszty jego utrzymania i bieżących remontów.

Powódka ma 71 lat, jest emerytką, jej świadczenie wynosi 932,12 zł. Otrzymuje nadto alimenty 1000 zł, z których odprowadzany jest podatek – rocznie 720 zł. Nie posiada innych źródeł dochodu.

Pozwany ma 71 lat, jest emerytem, jego świadczenie wynosi 3527,12 zł po potrąceniu alimentów na rzecz powódki. W dacie zasądzenia poprzednich alimentów pozwany otrzymywał emeryturę niższą o 662 zł.

Strony posiadają dwóch dorosłych synów, z którymi pozwany nie utrzymuje kontaktu. Powódka natomiast odwiedza okazjonalnie synów, czasami korzysta z ich pomocy (jak pomoc przy remoncie domu, wspólny wyjazd na termy). Podała, że synowie nie pomagają jej finansowo, posiadają rodziny na utrzymaniu.

Dowód: decyzja o waloryzacji emerytury D. S. z dnia 1.03.2019r. -k. 117, przekazy pocztowe -k. 99-102, decyzja o waloryzacji emerytury W. S. -k. 157a, przesłuchanie stron – nagranie jak na k. 174v-176.

Powódka w pisemnym zestawieniu załączonym do akt na k. 40 zawarła miesięczne rozliczenie kosztów utrzymania, część wydatków udokumentowała rachunkami, przy czym nie wykazała, by miesięcznie wydawała znaczną sumę , czyli 900 zł na wyżywienie, nie wykazała też by na sezon grzewczy zakupywała od 3 do 5 ton węgla.

W myśl zasady wyrażonej w przepisach art. 6 kc i art. 232 kpc to na powódce spoczywa ciężar faktu, z którego wywodzi skutki prawne.

Powódka choruje na tarczycę, osteoporozę i wymaga wysokobiałkowej diety, lecz się również neurologicznie, zaliczona została do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Uzyskiwane dochody wystarczają jej na skromne utrzymanie, brakuje jej pieniędzy na dentystę czy wykonanie najbardziej podstawowych remontów w domu, nie stać jej na wymianę nieszczelnych okien, czy przeciekającego dachu. Ubrania kupuje „z drugiej ręki”. Na bieżące potrzeby zmuszona była zaciągnąć pożyczkę w wysokości 3000 zł, którą spłaca w ratach po 270 zł.

Dowód: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 12 maja 2005r. -k. 10-11, dokumentacja lekarska -k. 12-14, umowa pożyczki z dnia 12.09.2019r. -k. 14-15, rachunki -k. 16-39, przesłuchanie powódki – nagranie jak na k. 174v-175.

Pozwany ponosi wyższe niż powódka koszty utrzymania ich wspólnego domu, który jest znacznie większy. Generuje on wysokie wydatki, a zatem z ekonomicznego punktu widzenia nie jest opłacalne zamieszkiwanie w nim przez jedną osobę. Strony nie mogą dojść do porozumienia w sprawie o podział majątku i dalszych losów tego domu. Powódka nie partycypuje w kosztach utrzymania wspólnego domu stron, co sąd również wziął pod uwagę ferując orzeczenie w niniejszej sprawie.

Pozwany leczy się od wielu lat. Cierpi na refluksy żołądka, jest pod opieką dietetyka, leczy się na nadciśnienie, bierze leki na arytmieję, prostatę i niedosłuch. Ma problemy z kręgosłupem. Podał, że na leki wydaje ponad 300 zł miesięcznie.

Pozwany w piśmie z dnia 9.12.2019r. (k. 118 – 131) wyszczególnił ponoszone miesięcznie wydatki, wskazując że wynoszą one łącznie 3700 zł. Nie złożył jednakże rachunków wskazujących zasadność jego twierdzeń, zwłaszcza w zakresie kosztów wyżywienia - 1500 zł miesięcznie. Nie wykazał też, by ciążył na nim „honorowy dług” wobec siostr w wysokości 45.000 zł. W tym zakresie to na pozwanym zgodnie z unormowaniem zawartym w przepisach art. 6 kc i art. 232 kpc spoczywa ciężar faktu, z którego wywodzi skutki prawne.

Dowód: rachunki k. 132-139, dokumentacja medyczna, wyniki badań i zalecenia dietetyczne -k. 141-, 151, przesłuchanie pozwanego– nagranie jak na k. 174v-175.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o powołane wyżej dowody. Dokumenty załączone do akt stanowią dogodnie z art. 243² kpc dowody, bez potrzeby wydawania odrębnego postanowienia.

Sąd działając w oparciu o przepis art. 235² kpc pominął dowody w postaci złożonych przez pozwanego paragonów, bowiem nie mogą stanowić one dowodu na okoliczność ponoszonych wydatków, nie wskazują one bowiem osoby która dokonała zakupu. Sąd również pominął dowód z wizji lokalnej wnioskowanej przez pozwanego w domu powódki, bowiem nie jest przedmiotem niniejszego postępowania ustalanie stanu technicznego domu powódki, zaś wniosek zmierzałby jedynie do wydłużenia postępowania. Sąd nie jest organem uprawnionym do inicjowania postępowania, czy też orzekania w zakresie stopnia niepełnosprawności powódki, zatem i ten wniosek dowodowy pozwanego został pominięty. Sąd pominął również dowód z kopii wyroku z uzasadnieniem oraz kopii pism znajdujących się na kartach 89-98 oraz 140 niniejszych akt, bowiem dowody te są nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo tylko w części zasługuje na uwzględnienie. Powódka wykazała, że wzrosły koszty jej utrzymania, chociaż nie w pełni wykazała zakres wzrostu tych kosztów. Wzrosły również dochody pozwanego od daty poprzednio zasądzonych alimentów, jednakże i wydatki po stronie pozwanego się zwiększyły.

Zgodnie z art. 135§1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Podstawą do zmiany wysokości dotychczas ustalonych alimentów jest zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, jaka nastąpiła od okresu ostatnio zasądzonych alimentów. Natomiast podstawą żądania dalszego uiszczania alimentów przez byłego małżonka, uznanego za wyłącznie winnego rozkładu pożycia jest art. 60 §2 kro.

Dla oceny zasadności roszczenia pozwu w myśl powołanych przepisów, podstawowe znaczenie ma wykazanie zmiany stosunków w sytuacji majątkowej stron, jaka zaszła od daty ostatecznego orzeczenia alimentacyjnego.

Z porównania tej sytuacji nie może ulegać wątpliwości, iż w skutek ponad dziesięcioletniego okresu od zasądzenia alimentów w sprawie III RC 208/04, usprawiedliwione potrzeby i koszty utrzymania powódki wzrosły, zdecydowanie wzrosły też dochody pozwanego. W związku z powyższym pozwany może partycypować w większym niż dotychczas zakresie w kosztach utrzymania powódki, która jest w znacznie trudniejszej niż on sytuacji materialnej.

Przy uwzględnieniu, że w wykazywanych miesięcznych kosztach utrzymania powódki – 2831 zł, kwota 270 zł to rata kredytu (do września 2020r), który nie jest stałym elementem kosztów utrzymania, koszty te wynoszą około 2561zł. Przy czym powódka nie wykazała, by w kosztach tych 900 zł stanowiły wydatki na jedzenie. W ocenie Sądu alimenty podwyższone o 330 zł będą stanowiły wsparcie finansowe jakiego powódka potrzebuje, a jednocześnie nie spowodują takiego zubożenia pozwanego, by nie był on w stanie zaspokajać własnych potrzeb i płacić bieżących rachunków związanych z utrzymaniem domu, który nadal stanowi współwłasność stron.

Pozwany jest silniejszą ekonomicznie stroną, dlatego w ocenie Sądu może w większym niż dotychczas zakresie partycypować w kosztach utrzymania powódki, tj. w kwocie wyższej o 330 zł, co stanowi połowę sumy o jaką zwiększyła się jego emerytura (po potrąceniu alimentów) od daty zasądzenia alimentów w sprawie III RC 208/04.

Dlatego Sąd działając w oparciu o powołane przepisy uwzględnił w części żądanie pozwu, podwyższając alimenty do kwoty 1330 zł, poczynając od daty doręczenia odpisu pozwu pozwanemu. Powództwo w pozostałym zakresie zostało oddalone.

Na zasadzie art. 333§1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Na mocy art. 13 ust. 1 pkt. 2, art. 96 ust. 1 pkt 2 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd obciążył pozwanego kosztami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa w postaci opłaty w wysokości 200 zł.

/sędzia Agnieszka Proć/